

N I K S

ORGAAN VAN DE NVSH- LANDELIJKE WERKGROEP PEDOFILIE

Werkgroep tot emancipatie van oudere- jongere relaties

0-0-0-0-0-0-0-0

UIT DE INHOUD :	BLZ.
=====	=====
Verontwaardiging, door Gerard Zwerus	2
Pedofilie- waar spreken wij over, door Dr. F. Bernard	3
Over selectieve verontwaardiging, door Ben Füss	4
Verslag van het weekend op 19, 20 en 21 november	6
Algemeen jaarverslag 1976, door Gorrit Goslinga	7
Literatuur	9
Kinderrechter bepleit familierechter	9
Uit de buitenlandse bladen	10
Pedofiele overpeinzingen	10
Berichten	11
Adressen werkgroepen pedofilie	12

Rotterdam januari 1977

1e jaargang

nummer 1

N I K S

naar integratie kindersexualiteit

1e jaargang nr. 1

januari 1977

verschijnt v.z.m. maandelijks

ORGAN VAN DE NVSH-WERKGROEP PEDOFILIE

Redactie: Dr. F. Bernard en G. Zuerus postbus 6614 Rotterdam

Voor het dagelijkse beleid is de redactie verantwoordelijk.
Gesigioneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

EEN WENS AAN HET BEGIN

In het januarinummer van het Europese vakblad **SEXUALMEDIZIN** wenst de redactie zijn lezers een gelukkig Nieuwjaar.

Zij doet dat als volgt:

Liebe ist nicht alles, aber ohne Liebe ist alles nichts.

Deshalb und überhaupt: Ein potentes 1977 !

Ook de redactie van NIKS wenst zijn lezers een potent 1977.

V E R O N T W A A R D I G I N G
=====

In de laatste tijd blijkt er binnen de werkgroep wederom behoefte te bestaan aan een eigen info-blad (de uitgave van de " Berichten Landelijke Werkgroep Pedofilie " verschijnt, door gebrek aan belangstelling destijds, sinds 1974 niet meer).

Eindelijk is het dan weer zover. Het eerste nummer van het nieuwe blad is thans verschenen.

Of dit blad al of niet zal blijven bestaan zal van de werkgroepen zelf afhangen. Het wordt niet alleen voor de leden, maar ook door de leden gevuld. Blijkt er geen materiaal te zijn, dan kan er ook geen blad verschijnen. Mocht er werkelijk belangstelling zijn, niet alleen passief maar ook actief, dan merken we dat vanzelf wel.

Dan kunnen we overgaan tot een eventuele andere vormgeving en abonnementen.

Bespreek het eens op de eerstkomende werkgroepvergadering en kijk wat er gedaan kan worden. Laat het alsjeblieft niet op de schouders van een paar mensen terecht komen want dan blijft het bij één nummer.

Ik ben ervan overtuigd dat een blad als dit zin heeft.

Zolang als zoiets door en door menselijks als seksualiteit, lichamelijkeheid, emotionaliteit, intimiteit en liefde bestempeld wordt met het walgelijke woordje " ontucht " in een zedenloze zedenwet, dan is solidariteit nodig. Dan is het nodig dat je de handen ineenslaat en vecht, vecht voor je eigen gevoelens die ev^on oprecht (onoprecht ?), eerlijk (oneerlijk ?) diep (oppervlakkig ?), altruïstisch (egoïstisch ?) zijn dan de gevoelens in welke andere relatievorm dan ook.

Dan vecht je omdat je verontwaardigd bent, verontwaardigd over de onmondige, overdreven beveiligde positie van het kind in onze cultuur.

Dan vecht je als ouders, omdat jouw kind recht heeft op seksualiteit en lichamelijkeheid.

Dan vecht je als opvoeder, als onderwijzer, omdat jouw kinderen recht hebben op emotionaliteit en intimiteit.

Dan vecht je als mens, omdat je het recht hebt lief te hebben.

Je hebt recht op geluk, zonder angst dat je relatie op een onzinnige, grove wijze verbroken wordt, dat je je baan verliest, dat je als misdadiger achter de tralies kunt gaan zitten, omdat je hield van. Nou, dan mag je wel verontwaardigd zijn, dan mag je de handen wel ineenslaan, dan mag je wel zeggen: " ik neem het niet meer ". Wie heeft in godsnaam het recht om mij te miskennen in mijn gevoelens ?

IK BEN VERONTWAARDIGD, WIJ ZIJN VERONTWAARDIGD.

Gerard Zwerus,

Voorzitter Landelijke Werkgroep.

PEDOFILIE- WAAR SPREKEN WIJ OVER ?

Pedofilie - sexuele relaties tussen kinderen en volwassenen - is geen vastomlijnd begrip. Vroeger was er geen duidelijke grens die volwassenen en kinderen scheidde. Het was ook een samenleving met nauwelijks een generatieconflict, dit ontstaat pas in de achttiende eeuw wanneer men jongeren gaat uitsluiten uit de wereld der volwassenen. Door dit buitengesloten worden gaat de jongere zich meer met zijn eigen leeftijdsgroep identificeren en niet met die der volwassenen, met alle gevolgen van dien. Deze ontwikkeling is van belang voor het hele pedofilieprobleem in onze westerse maatschappij. We zitten met een infantilisatieproces van kinderen en jongeren. Economische, politieke en in zekere zin ook militaire motieven spelen hierbij een rol.

Over het aantal pedofielen valt niets te zeggen, dat hangt immers af van wat men onder pedofilie verstaat, waar men de leeftijdsgrens trekt. Trekt men de grens bij vijftien jaar (dat wil zeggen bedoelt men verhoudingen met jongeren onder de zestien jaar) dan zal het aantal groter zijn dan wanneer men die grens trekt bij twaalf jaar. Wetgevers trekken verschillende grenzen. Zo zal men in Nederland, waar de wettelijke grens voor de sexuele omgang in beginsel zestien jaar is, geneigd zijn contacten met meisjes en jongens van veertien en vijftien jaar nog als pedofiele contacten beschouwen, terwijl men dat in landen waar de wettelijke grens op twaalf jaar gesteld is, gewoonlijk niet zal doen. Sommige nemen als criterium voor het trekken van de grenslijn de intrede van de puberteit, de eerste menstruatie of de eerste ejaculatie. Naar mijn mening wel een biologisch hanteerbaar criterium (het is een constateerbaar feit) maar geen psychologisch houdbare stelling. De affectie van een meisje of een jongen vóór het bereiken van de puberteit en ná het overschreiden van deze grens voor een man of vrouw hoeft niet te verschillen qua beleving. Orgasme zonder ejaculatie kan de zelfde bevrediging geven als met ejaculatie.

Pedofilie lijkt niet in de eerste plaats het probleem van de pedofiel te zijn; het is blijkbaar ook niet het probleem van het kind. Pedofilie is in de eerste plaats het probleem van de niet-pedofiel, van de maatschappij. Het zich bij een groep aansluiten van pedofielen is daarom nuttig: niet alleen voor de hulpverlening, maar vooral omdat we daardoor geattendeerd blijven op een menderheid die zal blijven bestaan zolang de maatschappij, de niet pedofiel met zijn eigen seksualiteit zal blijven worstelen.

Zolang de maatschappij een probleem blijft maken van de seksualiteit is een oplossing van wat zij tot een vraagstuk heeft gemaakt, niet mogelijk. Zolang de seksualiteit bewust of onbewust als schadelijk wordt gezien, kunnen volwassenen moeilijk erkennen dat kinderen een eigen (grotisch en sexueel) getint liefdesleven hebben. Kinderen zijn rechtloze wezens, ook op het gebied van de seksualiteit. Zij staan afgeschermd. Hun affectieve leven wordt onderdrukt en hun sexuele gevoelens als niet-aanwezig beschouwd.

Onze houding ten opzichte van pedofilie zou wel eens de toetssteen kunnen vormen voor de wijze waarop we de seksualiteit in het algemeen en die van het kind kunnen en durven aanvaarden.

Pedofilie of kindersex ? met de aanvaarding van het feit van de kindersex vervalt het etiket pedofilie, ook in de medische diagnose en in de rechtspraak.

Pedofilie - waar spreken wij over ?

In onze vereniging denken mensen samen na. In januari 1976 reageerden we op een stuk van Tom van de Loo in VL, het blad voor aktieve NVSH-leden, over het GEBRUIK van kinderen in kmmersiële porno. Tijdens het praatweekend van de landelijke werkgroep nu in november 1976 is geschermteld over de noodzaak VERANTWOORD met kinderen om te gaan. Ik geloof dat een landelijke werkgroep die zondig naar buiten wenst te treden over dit soort zaken behoefte heeft aan een zekere stelregel, een aanpak.

De werkgroep koos in november 1975 eens te meer als doel het emansiperen van de relaties tussen ouderen en jongeren. Hierbij stond voor ogen dat helaas als gewoon geldt dat ouderen als africhters het leven van jongeren regeren (zo is het gezegd hoor). En als er dan eens een mooie tedere of lekkere relatie is moet de bijl er in, de zweep er over. Vooral als het buiten het gezin optreedt en helemaal als er iets zinnelijks aan de hand is. Wat mij hierbij nu interesseert - en ik voel me enigszins gesteund door de statuten van de NVSH - is niet dat door deze gang van zaken mensen te weinig orgasmes beleven maar dat mensen van jongsafaan ingesteld raken op elkaar dwingen, kort houden of uitschakelen. Dat het gebied van de seksualiteit hierbij naar voren schuift is duidelijk: de africhters richten zich fel tegen de zinnelijkheid van jonge mensen. En als er intimiteit is tussen een volwassene en een kleine dan is dat strijdig zowel met het ideaal van seksloos wezen als met het africhten zelf.

Nu ga ik hier niet beweren dat gezinsrelaties slecht zijn en pedofiele relaties mooi. Ik ben bevreesd dat het in meerderheid allemaal grote puinhopen zijn. Op sommige momenten zie ik geen verschil tussen een brave slaaf en een knuffeldier in een gouden kooitje. Met dien verstande dat ouderliefde in Nederland altijd nog zo'n 200 doden per jaar schijnt op te leveren en een veelvoud aan gewonden (hersenletsels en zo) wat ik maar zo vrij ben dat maar als het topje van een ijsberg te beschouwen. Maar wat nu te denken van morele verontwaardiging over kindertjes in de seksom-de-seks film en over het versieren van welpjes door de trotse hopman? Als we emansipatie beogen is het wel nodig precies vast te stellen wat ons bezighoudt. Willen we ruimte voor seks? Willen we ruimte voor vrijheid en intimiteit in relaties? Nou vooruit, laten we zeggen allebei.

Het is duidelijk dat bij deze interesse lang niet alles wat maar pedofiel heet onze steun verdient. Als men de vraag stelt: die porno en dat versieren, is dat het nou waar we als werkgroep voor staan en moet dat nou? dan zeggen we wellicht nee. Maar dat betekent helemaal niet dat we mee zouden moeten huilen met hen die alles wat maar pedofiel heet aanvallen. Laat er nou half onder dwang een kind versierd worden. Dat gebeurt vast wel, dat is ieder, kind of niet kind, overal gewend. Die dwang bedoel ik, niet dat versieren. Dat wil zeggen, wel versieren op allerlei manieren, maar niet tot seks zozeer. Wat hier echter om een vlijmscherp onderscheid vraagt is dit: geldt de verontwaardiging over dit versieren nou de dwang die in de situatie zou zitten of heeft men moeite met het seksuele. In het laatste geval zal de verontwaardiging over dwang alleen dan oplaaien als het iets (pro)seksueels betreft zal men al gauw kunnen constateren dat de ene dwang alleen maar door de andere vervangen wordt. Bijvoorbeeld, kindlief wordt gedwongen als onschuldig kindje verder te leven en daar zeker geen eigen mening over te hebben.

Wat ik hier als konklusie aan verbind is het volgende.

Dwang in een relatie hoeven we als werkgroep niet te verdedigen. Maar een aanval op dwang in een relatie kunnen we niet zonder meer delen. Sterker nog: het gevaar is niet denkbeeldig dat we door mee te gaan met zulk een verontwaardiging mede de indruk gaan versterken dat de seksuele betrekkingen tussen volwassenen en jongeren bij uitstek het terrein zijn van dwang, hetzij via het rolletje drop hotzif via gewelddreiging. En dit alles vanwege de behoefte van dat soort mensen.

Nu gaat het vast wel vaak zó ongeveer, maar we zijn als voorlichtende werkgroep helemaal gek door dan toe te snellen met de verzekering dat het hier een minder soort gevoelsgenoten betreft, eigenlijk helemaal geen gevoelsgenoten. Welnee deze morele verontwaardiging is in één beweging door te richten op de rolletjes drop en ongehoorde dwang die volstrekt eerbaar zijn in de loopgravenstrijd die gozin heet en in de afvalrace die school heet. De behoeften en angsten van de opvoeders heten daar het beste met de kinderen voorhebben of paedagogische doelstelling.

Ik geloof graag dat een mooie lieve relatie tussen een volwassene en een jongere het meest kan duidelijk maken aan de ongelovige toekijkers. Dat is op het weekend gezegd en ik vind ook dat we een intekenlijst voor zulke relaties moeten klaarleggen. Mijn punt in dit stukje is echter dat relaties met een vlekje arop en hoogzedelijke bezwaren daartegen zeker zo bruikbaar zijn bij het voorlichten over hoe het er in onze vertrouwde wereld aan toegaat, welk klimaat daar heerst voor jonge mensen en wie weet voor de verontwaardigde toekijker die misschien ook niet zo gelukkig is.

Ik geloof dat we als werkgroep onze aandacht zeker moeten verscherpen voor alles wat dwang is of dwang rechtvaardigt in relaties, alle relaties. Maar ook geloof ik dat we niet zomaar mee kunnen gaan met zedelijk geschat tegen porno, seks om de seks, puur lichamelijk contact en kortstondigheid in de relatie tussen ouderen en jongeren.

Zelfs niet als het om dwang gaat.

10.12.76

0-0-0-0-0-0-0-0

G E D I C H T

Een vluchtige blik in het voorbijgaan.
De oningevulde opening naar nieuw leven
het duurde maar weer even
jij bleef niet staan.

Ontbrak het ons de moed
één verlossend woord te geven.
De eenvoud van een groot
als beloning voor het streven

en het eindeloze wachten
op de fluweel zachte
woorden van jouw stem
waarmee ik mij nachten
bedrieglijk verwen.

Tot in de morgen
die zelfde gedachten zorgen
voor ontstemming van dit lied.
Wat rest is schaamteloze liefde
en een handvol verdriet.

Robert M. Boer

Ben Füss
ARCHIEF VAN DE LWGP
=====

Naast de notulen van de landelijke werkgroep, verslagen van de plaatselijke werkgroepen en stukken die daarbij behoren stroomt er voortdurend allerhande informatie bij het sekretariaat van de LWGP binnen. Denk aan publikaties uit het buitenland, skripties al dan niet uit kringen van de werkgroepen en talloze krante-knipfels.

Het verschijnen van dit informatieblad voor ieder die bij het werk van de werkgroep betrokken is geeft ons de gelegenheid van al deze informatie een beter gebruik te gaan maken. Het is de bedoeling reeds in het volgende nummer te starten met een overzicht van wat er binnen is gekomen. Dit infoblad zal daardoor schier onmisbaar worden voor alle geïnteresseerden. Inmiddels kunnen wij ons beraden over de vorm waarin we het archiefoverzicht zullen gieten.

-.-.-.-.-.-

VERSLAG VAN HET WEEKEND OP 19, 20 EN 21 NOVEMBER 1976

Zoals in 1975 is nu in november wederom een bijeenkomst geweest van hen die bij het werk van de NVSH-werkgroepen pedofilie betrokken zijn. Voorbereid door een commissie van leden van de landelijke werkgroep is er gepraat over hoe de landelijke werkgroep, van de afdelingswerkgroepen en hoe ieder in zijn (laes: zijn of haar) omgeving kan bijdragen aan de emansipatie van oudere - jongere relaties.

Inmiddels zal er wel een soort verslag van de discussies zijn gemaakt, maar dat slaat natuurlijk nergens op. Want er waren ruim 50 mensen aanwezig. Daarvan zijn 4 groepen 4 maal geen praten over 3 onderwerpen en na elke maal praten werd er dan 4 maal dus verslag gedaan in die grote groep. Een beetje onoverzichtelijk dus. Maar er werd best gepraat. Dat kwam ook doordat de commissie een gischelig Kennismakingsspel had verzonnen en doordat er een haleboel ruimte was om die kennismaking voort te zetten. Ik geloof dat het gezellig was. Ik denk met genoegen terug aan de goochelaar die dingen deed die niet konden. Terecht werd hij op de vingers getikt toen hij dingen deed die niet mochten. Hij maakte een duif dood en daar zijn wij niet voor. Maar hij herstelde het aangebrachte leed. Ook was er een heuse bard die een juiste snaar wist te raken. Deze vrolijke avond waar ik dus over praat werd daarna voortgezet met de film Motreal Main die ook al iets deed trillen in de toeschouwers en in het projectieapparaat.

Voor wat betreft de discussies geloof ik dat die niet voor ieder steeds diep genoeg gingen. Er waren tenslotte doorknede werkgroepsleden tesamen met kersvers belangstellenden. Anderzijds is er veel gepraat en aanstekelijk gepraat. Er is aan mensen duidelijk geworden waarover vooral verder gepraat zou moeten worden of waarover verschil van benadering bestaat. Er is gerelativeerd. Er is duidelijk geworden dat veel mensen niet weten wat er allemaal in de werkgroepen gebeurt en dat een informatieblad in een behoefte zal voorzien, meer dan de notulen van de landelijke werkgroep. Ik geloof dat veel mensen zich toch wel plezierig hebben kunnen uitspreken en dat het de leden van de werkgroepen mogelijk zal zijn iets met al die gedachten te doen. Ik hoop dat meer mensen dan de mensen in mijn groep alleen meer dan ooit de mening zijn toegedaan dat de zaak waarvoor wij staan een ijzersterke is. Tenslotte weet ik niet wat er allemaal in de wandelgangen gebeurd is. Laat ik vermelden dat op een volgend weekend gezorgd zal worden dat er ook rustige slaapruijnte is, dat menigen die het nog niet was nu wel lid van de NVSH is en dat ik het mogelijk acht dat ik niet de enige was die even ging zweven van een onvermoede dosis vriendelijkheid.

Landelijke Werkgroep Pedofilie van de NVSH
Werkgroep tot emancipatie van oudere - jongere relaties.

ALGEMEEN JAARVERSLAG 1976

Doelstelling. Eind 1975 werd gekozen voor de identiteit van emancipatiebeweging, zich richtend tegen de wettelijke en alledaagse discriminatie jegens intieme relaties en contacten tussen mensen onder en boven de ons inziens absurde 16-jaar grens. Deze keuze sloot duidelijk uit de behartiging van een groepsbelang van b.v. een aantal zielige mensen met het etiket "pedofiel" op de buik. Als bezegeling van de gedane keus werd in januari de ondertitel toegevoegd. De voortvloeiende strategie was het afgelopen jaar consequent gericht op mentaliteitsverandering, vooral via de z.g. sleutelgroepen. Pogingen werden ondernomen ook wetgeving en wets-toepassing te beïnvloeden door informatie te verschaffen aan de verantwoordelijke personen.

Organisatie. De landelijke werkgroep functioneerde als voorheen in de vorm van maandelijkse vergaderingen van afgevaardigden van afdelingswerkgroepen met het dagelijks bestuur. Zowel de landelijke werkgroepvergaderingen als de DB-vergaderingen vonden in principe met maandelijkse regelmaat plaats. Enkele DB-vergaderingen vonden telefonisch plaats, maar deze werkwijze bleek ondoelmatig en kostbaar. Op vergaderruimte werd trouwens zonder al te veel comfortverlies zeer drastisch bezuinigd (90 %).

De vergaderingen werden geleidelijk maar bezocht en ook de agenda's werden steeds voller. Als in 1975 was er een beleidsplan. Het DB bestond voor 1976 uit: Gerard Zuarus (voorzitter), Frieda Kulche (secretaris-correspondentie), Gorrit Goslinga (secretaris-beloid), Hanny Krijnen (penningmeester), Henk Prins (VR-lid), en Gijs van Baalen (vice-voorzitter en reserve lid VR). Het DB liet zich vast vertegenwoordigen in het VOG-overleg en in het regionaal overleg Zuidholland. De nauwe band die de afgelopen jaren met België bestond werd aanzienlijk losser, vooral door de zelfstandige ontwikkeling van de studiegroep in dat land. Aan hun studiedag te Leuven (27 mrt) werd ook door een grote groep van onze leden met veel animo deelgenomen.

Afdelingswerkgroepen. Van de begin 1976 bestaande groepen zetten de volgende hun bestaan meer of minder florerend voort: Amsterdam, den Bosch, den Haag, Roosendaal-Tilburg, Rotterdam en Utrecht. De praetgroep Groningen werd een werkgroep en vormde een dependance te Assen; in Maastricht ontstond ook een werkgroep. Leiden, Nijmegen en Eindhoven werden tot enkelvoudige contactpersonen teruggebracht, maar in de laatst genoemde plaats lukte het de werkgroep nieuw leven in te blazen. Contactpersonen met plannen voor nieuwe werkgroepen zijn er eind 1976 in Enschede, Arnhem en Zutphen- Deventer. In overeenstemming met de VOG-plannen wordt in Brabant en Gelderland gezonnen op mogelijkheden tot regionalisering. Van de naar buiten tredende activiteiten van afdelingswerkgroepen zijn hier vermeldenswaardig: activering van juridische hulp; gevangenis bezoek; voorlichting op scholen e.d.; informatiegesprekken met reclassering, pastores, wetenschappers, alternatieve hulpverleners, CDC. Binnen de afdelingen werden primair de balie-, telefoon- en vormingswerkers benaderd met informatie en adviezen. Zoals in het beleidsplan voorzien namen de afdelingswerkgroepen ook taken van de landelijke werkgroep over. Bezorgdheid over het slecht functioneren van sommige en het voorkomen van strubbelingen in bijna alle werkgroepen deed de landelijke werkgroep besluiten tot het instellen van een visitatiecommissie, die ook aandacht zal besteden aan de verhouding met de betreffende NVSH-afdelingen.

Manifestaties. Apart van de gememoreerde voorlichtingsbijeenkomsten waren er dit jaar vier thema-avonden in: den Bosch, Utrecht, den Haag en Maastricht. Rotterdam en Amsterdam kenden succesvolle open avonden, waar vreemden dus zonder de gebruikelijke introductieronde konden binnenlopen. Onder de vlag van de landelijke werkgroep werd een stand bemand op de beurs " Seksualiteit '76 "

te Rotterdam, waar al dan niet officieel flink wervend tegen het publiek kon worden aan gesproken.

Het inmiddels traditionele discussieweekend in het najaar was ditmaal te Valkenswaard (19 tot 21 november) en had anders dan de voorgaande jaren de nadruk op de ontmoeting en vrijblijvende discussie rond de thema's emancipatie in landelijk, plaatselijk en persoonlijk vlak. De ruim 50 deelnemers waren, ook door het goede culturele program, nogal tevreden.

Samenwerkingscontacten. Informatie en de wederzijdse belofte tot samenwerking waar mogelijk werden uitgewisseld met: de landelijke reclasseringsvereniging; vereniging studiegroep sadisme-masochisme; instituut voor klinische en industriële psychologie te Utrecht. Een soortgelijke afspraak met de Kritiese Leraren resulteerde in de vorming van een commissie (waarin ook de LWG Vorming deelneemt) tot samenstelling van een leerpakket voor pedagogische academiëe. Overleg met de LWG Vorming leidde tot het opzetten van een januari 1977 te houden basiscursus "pedofiliedeskundige". De pedagoog Carl Huizinga kon via onze kanalen een veldonderzoek houden naar zelfbeleving. Met bestuur en staf van het nationaal centrum voor de geestelijke volksgezondheid werden contacten gelegd in verband met een conferentie, voorjaar 1977 onder gezamenlijke auspiciën te organiseren. Eerste contacten werden gelegd met: Belangenvereniging minderjarigen; Bond van wetsovertreders; Gereformeerde synode.

Overige activiteiten binnen beleidsplan. De politieke commissie zond brieven met informatie aan alle rechtbanken. De landelijke werkgroep kreeg een eigen archief met standplaats Leiden. De kascontrol ecommissie deed zijn statutair voorgeschreven plicht. Een congrecommissie kwam tot niets. Een commissie relatiebureau produceerde een nota, waarna de landelijke werkgroep besloot dat een dergelijke activiteit alleen in het totale NVSH-kader

of in een COC-bureau kan passen. Er werd een tekst geproduceerd bestemd voor de bladen van buitenlandse zusterorganisaties, waarop de landelijke werkgroep besloten heeft zich te abonneren.

Publiciteit. Twee projecten kwamen in 1976 definitief gereed: de nieuwe infomap en de (voor de Rotterdamse beurs in grote oplage gemaakte) affiche "Dewet kent grenzen-Liefde niet" Twee andere projecten naderen hun voltooiing. De nieuwe folder ligt na twee jaar voorbereiding en discussie in concept gereed (zover waren we oktober 1975 ook, maar dat concept werd afgekeurd). De commissie levensverhalen maakte een zeer positief ontvangen proefbundel, die aan de stichting uitgeverij NVSH werd aanbevolen. De definitieve versie wordt vanaf januari 1977 gedrukt. Artikelen van en over leden van de landelijke werkgroep verschenen in Heen & Weer/VL, KRI (reclassering), Jeugdwerk Nu, Medich Contact, Journal of Sexresearch en Sexualmedizin. Vermeldingswaard is ook de bundeling van artikelen en bijdragen bedoeld als discussiestof voor de deelnemers aan het weekend te Valkenswaard. Tegenover de media werd een tarughoudende opstelling aangenomen door het besluit deelname afhankelijk te maken van goedkeuring van de hele landelijke werkgroep en kennisgeving aan de afdelingswerkgroepen. Dit in het licht van de kwetsbaarheid van het onderwerp en slechte ervaringen in het verleden. Onder dit regime werd aan één uitzending meegewerkt, van de IKON (mei). Buiten ons om ontstonden uitzendingen bij ROND (september) en opnieuw IKON (december). Een filmcommissie werd belast met een onderzoek naar mogelijkheden voor een betaalbare, eventueel video- film met een voorlichtend karakter.

Tenslotte. In 1976 is binnen de landelijke werkgroep pedofilie veel werk verzet door (te) weinig mensen. Plannen werden gemaakt en deels weer verlaten, maar voor 1977 staat alweer heel wat op stapel. Als de tendens tot kwantitatieve en kwalitatieve versterking van de werkgroep zich voortzet, kunnen ook deze plannen werkelijkheid worden.

L I T E R A T U U R

In de tweede helft van 1976 verschenen de volgende tijdschriftartikelen (in chronologische volgorde):

- Dr. F. Bernàrd "Weshalb Pädophile sich organisieren. Studie einer niederländischen Arbeitsgruppe", in "Sexualmedizin" (Medical Tribune), 5. Jahrgang, August 1976, Nr. 8,
- I. van Buuren, "Kinderen moeten zelf hun relaties kunnen kiezen", en "Een pedofiel houdt gewoon van een kind", in "Jeugdwerk Nu", 8e jaargang, 15 november 1976, Nr. 20,
- Drs. L. Rouweler-Wuts, Dr. W. J. Sengers en Mr M. Verhulst-van der Lans, "Over het rapport Pedofilie en samenleving", maandblad Geestelijke Volksgezondheid, 31e jaargang, december 1976, Nr. 12, Losse nummers zijn te bestellen door f 5,75 over te maken op postgironummer 100700, ten name van Maandblad Geestelijke Volksgezondheid, te Utrecht.

Het rapport "Pedofilie en samenleving" samengesteld door de NCGV-Werkgroep Pedofilie, is tegen een kostenvergoeding van f 25,-- bij het Nationaal Centrum Geestelijke Volksgezondheid, Wilhelminapark 26, te Utrecht (tel. 030-517804), te verkrijgen. Wij komen in een van de volgende nummers nader op dit belangrijke rapport terug.

Het interessante rapport van de Paedophile Information Exchange "Survey of members" (augustus 1976) kan rechtstreeks besteld worden bij: PIE, c/o RELEASE, 1 Elgin Avenue, London W 9, England. De resultaten van de door Bernàrd: in Nederland gehouden enquête (1973) worden door dit engelse onderzoek nog eens bevestigd. Zie ook FINVARA, nr. 6 van december 1976.

-.--.-.---

Wij lezen in de NRC van 12 november 1976

KINDERRECHTER BEPLEIT KOMST FAMILIERECHTER

Rotterdam, 12 november.- De kinderrechter moet veranderen in een familierechter om de rechteloosheid van het kind op te heffen en het een gelijkwaardige partij te maken naast de ouders, aldus de voormalige kinderrechter mr. S. Slagter in het maandblad Kri van de reclassering

Hij noemt het een onjuiste zaak, dat ouders tegen een beslissing van de kinderrechter, bijv. over uit huis plaatsing, in beroep kunnen gaan en het kind niet. Het kind moet partij kunnen zijn in het proces, meent Slagter, en zijn belangen moeten even zwaar - zo niet zwaarder - kunnen wegen dan die van zijn ouders.

"Kinderen hebben volgens de wet helemaal geen rechten; het kindrecht is nep", aldus Slagter, die verder zegt dat kinderrecht in de praktijk ouderrecht is: het kind heeft alleen recht op verzorging en opvoeding.

UIT DE BUITENLANDSE BLADEN

The Guy'on Society was formed in 1962 by seven couples during a lecture at a Los Angeles hotel. The Society was named after René Guyon, the French jurist and Freudian psychologist who died in Thailand in 1961.

Guyon wrote treatises asserting that many of the ills of civilisation are products of distorted sexuality. It was from Guyon that the Society took its motto:

"Sex by eight, or its too late".

The Society believes a child's sexual development should proceed at the same rate as his mental and gymnastic training. He should be taught to fondle and to be fondled, but he should also be introduced to contraception at the age of five as a safeguard against venereal disease.

(From "Understanding paedophilia", published in association with the Pedophile Information Exchange PIE, London Aug/Sept 1976, Vol. 1 No. 3).

0 0 0

Die SAP hatte in jüngster Zeit Veröffentlichungen in der "normalen" Homopresse, so u.a. in HEY (SOH) Zürich und in Du und ICH. Solche Veröffentlichungen scheinen sehr nützlich und notwendig, da vielen Homosexuellen die pädophile Problematik völlig unbekannt ist. Neben zahlreichen positiven Kritiken erleben solche Beiträgen leider auch heftige Abwehr, wie aus Leserbriefen in DU und ICH hervorgeht.

(Aus "Boy Love News, deutschsprachiger Pressedienst für Knabenliebe, nr. 32, 4. Jahrgang, Januar 1977, Kronberg).

0 0 0

In ARCADIE, 23e jaar, Nr.276, Parijs december 1976, verscheen een artikel van Léonard des Sables onder de titel: "Resultats d'une enquête auprès d'un groupe de pédérastes". Ofschoon dit onderzoek overwegend over efebofilie gaat, is het toch ook wel van belang voor de pedofilie.

0 0 0

PEDOFIELE OVERPEINZINGEN

Eigenlijk is het wat vreemd gesteld. Kinderen - de Nederlandse - mogen wel (en zelfs volstrekt vreemde doen dat) door middel van plaatjes (lieft schematisch) en praatjes worden voorgelicht over de ,, facts of life ,,. De rest moeten ze zelf maar uitzoeken. "Wat is liefde?". De docent geeft het antwoord. "Hoe is liefde?" "Fijn" zegt de docent en spreekt over het heel dicht bij elkaar willen zijn van volwassenen.

Het kind zegt het na. Het kind voelt het niet na. Het staat achter glas en kijkt en hoort. Het kind mag kijken en horen. Het mag niet voelen. En dat is juist wat een kind goed kan. Maar dat gevoel moet het zelf maar uitzoeken. Hoe? Geen ouder of verzorger mag het kind werkelijk leren wat een lichaam is, dat gestreeld en bemind moet worden inplaats van vervreemd en geabstraheerd tot een schema.

Hoe rijp moet een kind zijn om van stroling en van warmte te kunnen genieten? Het ligt al bloot in de moederschoot, het drinkt de warmte en de geur van de moeder in zijn voeding. Maar geen ouder of opvoeder mag voortgaan waar begonnen is durft te blijven liefkozen, durft te strolen, ook daar waar het witte gebied van erotische gevoeligheid ligt.

Hoe moet een kind leren van zijn lichaam te genieten ? niet van zien alleen, van het buitengesloten blijven.
Hoelang zal het bij de wet verboden zijn kinderen anders dan in schema en tekening te leren wat liefde kan zijn ? Hoe lang moeten we dat overlaten aan andere kinderen ? Hoe lang moet dat gebeuren in de smoezelige sfeer die we blijkbaar verkiezen ?
Moeten kinderen zó liefde kennen ?
Zó alleen ?

-.-.-.-.-.-

Bij DELTABOEK is nog een aantal exemplaren van de romans van Victor Servatius " VERVOLGDE MINDERHEID " (geb. f 15,--) en COSTA BRAVA (geb. f 12,--) beperkt voorradig. Beide boeken (en nog andere publicaties op pedofiel gebied) zijn te bestellen bij DELTABOEK, postbus 92, Ridderkerk (tel.078-41145; giro 1653533)

-.-.-.-.-.-

BERICHTEN

Naar aanleiding van het verschijnen van het rapport "Pedofilie en samenleving" (december 1976) zal er op 19 maart 1977 een congres georganiseerd worden door het Nationaal Centrum Geestelijke Volksgezondheid en de Nederlandse Vereniging voor Sexuele Hervorming. Het zal gehouden worden in het RAI-gebouw te Amsterdam.

Als sprekers zullen onder anderen optreden Prof.Dr. S.de Batselier, Hoogleraar criminologie aan de Katholieke Universiteit Leuven, Drs. Hans Zwerus, socioloog, en B.D. Kalma, hoofd Zeden- en kinderpolitie, te Rotterdam.

In het volgende nummer van NIKS komen wij nader op dit congres terug.

-.-.-.-.-.-

De Landelijke Werkgroep Pedofilie ontving kort vóór het ter perse gaan van NIKS een brief uit Brussel met het verzoek onderstaande tekst af te drukken. Wij voldoen gaarne aan dit verzoek.

Dear Sirs,

We would be very grateful if you would be so kind as to insert the attached notice into the next issue of your journal or bulletin.

We thank you in advance for your co-operation.

Sincerely yours,
Prof. R. Volcher, Chairman.

NOTICE

Two interesting and stimulating European meetings dealing with human sexuality will be held in Brussels, Belgium, this summer. The European Forum on sexual counselling for the Physically disabled will be held at the Hilton Hotel in Brussels, August 2nd-4th, 1977, to be followed by the European Forum on Sex Education, August 5th-7th, 1977 at the same venue.

Prof. Robert VOLCHER (Belgium) and Dr. Emanuel CHIGIER (Israel) are acting as chairman of the organising committee for both meetings .

Full details are available from:

KENESS - BELGIUM CONGRESS

rue du Luxembourg, 11
1040 Brussels

BELGIUM

Adressen van werkgroepen pedofilie

Landelijke werkgroep pedofilie van de NVSH,
Postbus 64
den Haag, tel. 070-399850

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Blauwburgwal 7-9,
Amsterdam

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Groot Hertoginnelaan 203,
den Haag

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Postbus 1202,
Roosendaal N.B.

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Postbus 136,
Leiden

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Emmaplein 1,
Rotterdam

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Postbus 223,
Eindhoven

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Postbus 47,
Nijmegen

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Wittevrouwensingel 100,
Utrecht

Afdelingswerkgroep pedofilie,
Postbus 4009,
Groningen

Afdelingswerkgroep pedofilie,
3e Hambaken 63,
's-Hertogenbosch

In België zijn er twee werkgroepen:
Studiegroep pedofilie, Collège de Valk,
Tiensestraat 41,
300- Leuven
België

Studie- en werkgroep pedofilie,
Consciensstraat 46,
Antwerpen
België

BELANGRIJKE MEDEDELING AAN DE LEZERS

Wie in de loop van 1977 ook de volgende nummers van NIKS wenst te ontvangen kan dit kenbaar maken door onderstaande strook ingevuld aan de redactie te zenden. (als brief frankeren met 55 cent). Wel zal een nog nader te bepalen jaarbedrag gevraagd worden als tegemoetkoming in de kosten (verzenden en portokosten)

----- hierlangs afknippen -----

Aan de redactie van NIKS
postbus 6614

ROTTERDAM - 3007

Gaarne ontvang ik de nog verschijnende nummers in 1977 van NIKS

Naam :
straat :
plaats :
datum : Handtekening:
